

Dieva dotā

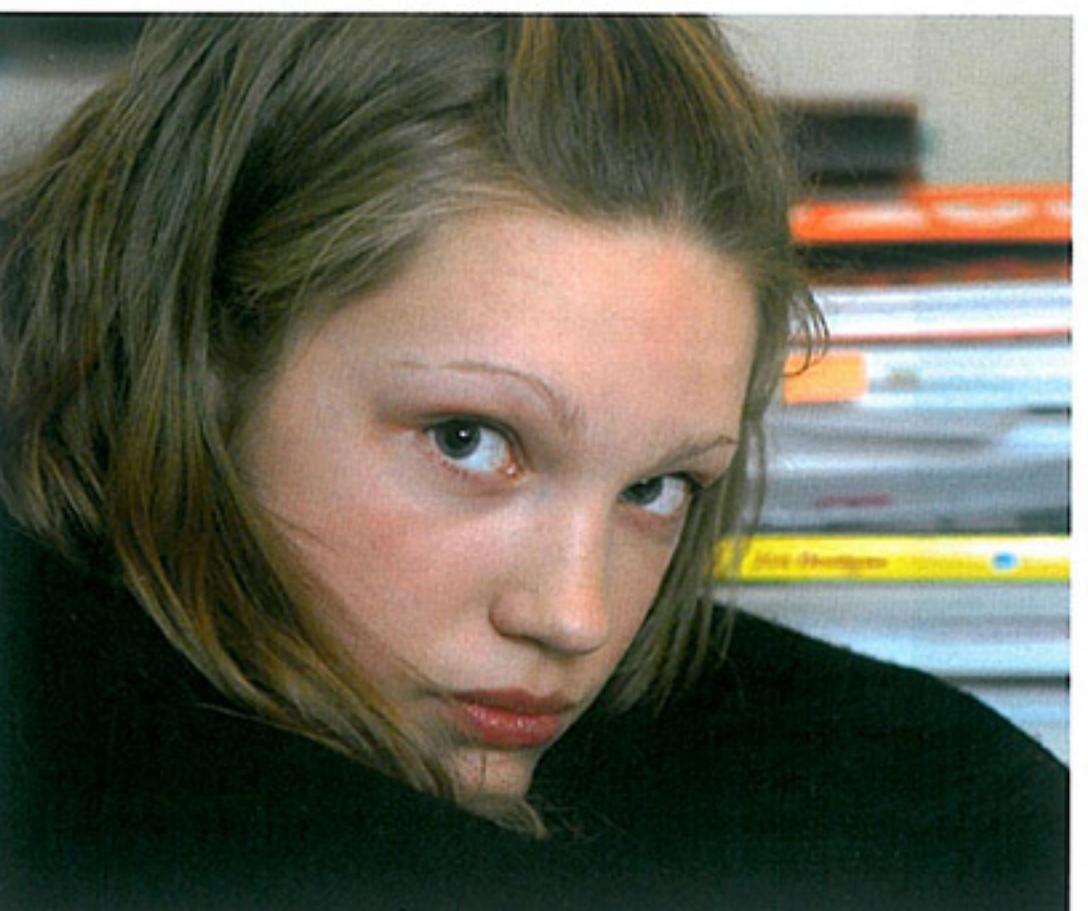
RĪBENU-ZĀBERU ĢIMENE

Anita Kalmane

Sniga. No debesīm pēkšņi, ka ne attapties, sāka krist baltas sniega pārslas. Vienā mirklī pilsētas ielas pārkājās ar baltu pūku segu, kuras biezums nemitīgi palielinājās. Par laimi, nebija auksts, tikai sniegains laiks. Kāda no tām dienām, kad pietiek tikai palūkoties debesīs, lai klūtu labi ap sirdi. Tieši tādā dienā ar klusu Ziemassvētku noskaņu sirdi tikāmies arī mēs. Vienkopus bija sanākuši četri no sešiem Rībenu-Zāberu ģimenes locekļiem – Ingūna, Uģis, Žakline un Zane, atceroties aiz katra palikušos Akselu un Asnāti.

Foto: Olegs Pogovovs

Dzīve kompromisos

"Ģimene ir Dieva dota institūcija. Tie, kuri piedzimuši mūsu ģimenē, ir krietni atšķirīgi, tāpēc esam pieraduši harmoniski vienoties, kā visiem kopā sadzivot, atrodot kompromisus," saka Ingūna. Tā viņa raksturo ne tikai visus četru bērnus, bet arī savu ģimeni, savukārt kā nopietnu un dzīdomīgu cilvēku mammu raksturo viņas jaunākās meitas Žakline un Zane. Abi vecāki Ingūna un Uģis domā, ka ģimenei un arī dzimtu ir grūti raksturot vienā vārdā, jo tā ir esenciāla un vārdos neaprakstāma kopības izjūta, kas vieno senčus ar nākamajām paaudzēm.

Ir lietas, par kurām skaļi nerunā, kuras nevar vārdos izteikt, definēt vai pat aprakstīt. Ingūna teic, ka par harmoniskām attiecībām, kādas valda viņas ģimēnē, ir daudz grūtāk runāt, nekā par kaut kādām nesašķām vispār. "Esam seši dažādi cilvēki, un katrs no mums ir spilgta individualitāte. Esam raduši rēķināties viens ar otru, cienīt otra viedokli un būt toleranti spriedumos," viņa stāsta. Tik tiešām, raksturu dažādība tiek uzsvērta un pieminēta vairākkārt. Visi četri bērni ir dvīni – pirms 26 gadiem pasaulē nākuši Aksels un Asnāte, bet jau gandrīz 14 gadus šeit kopā dzīvo arī Žakline un Zane.

"Brīžos, kad man aprūkst spēka un enerģijas, es to smeju savā ģimēnē, pie saviem bērniem, dabā, klusumā un vientulībā," Ingūna teikusi citā intervijā, bet arī mūsu sarunas laikā piemin tieši dabu un

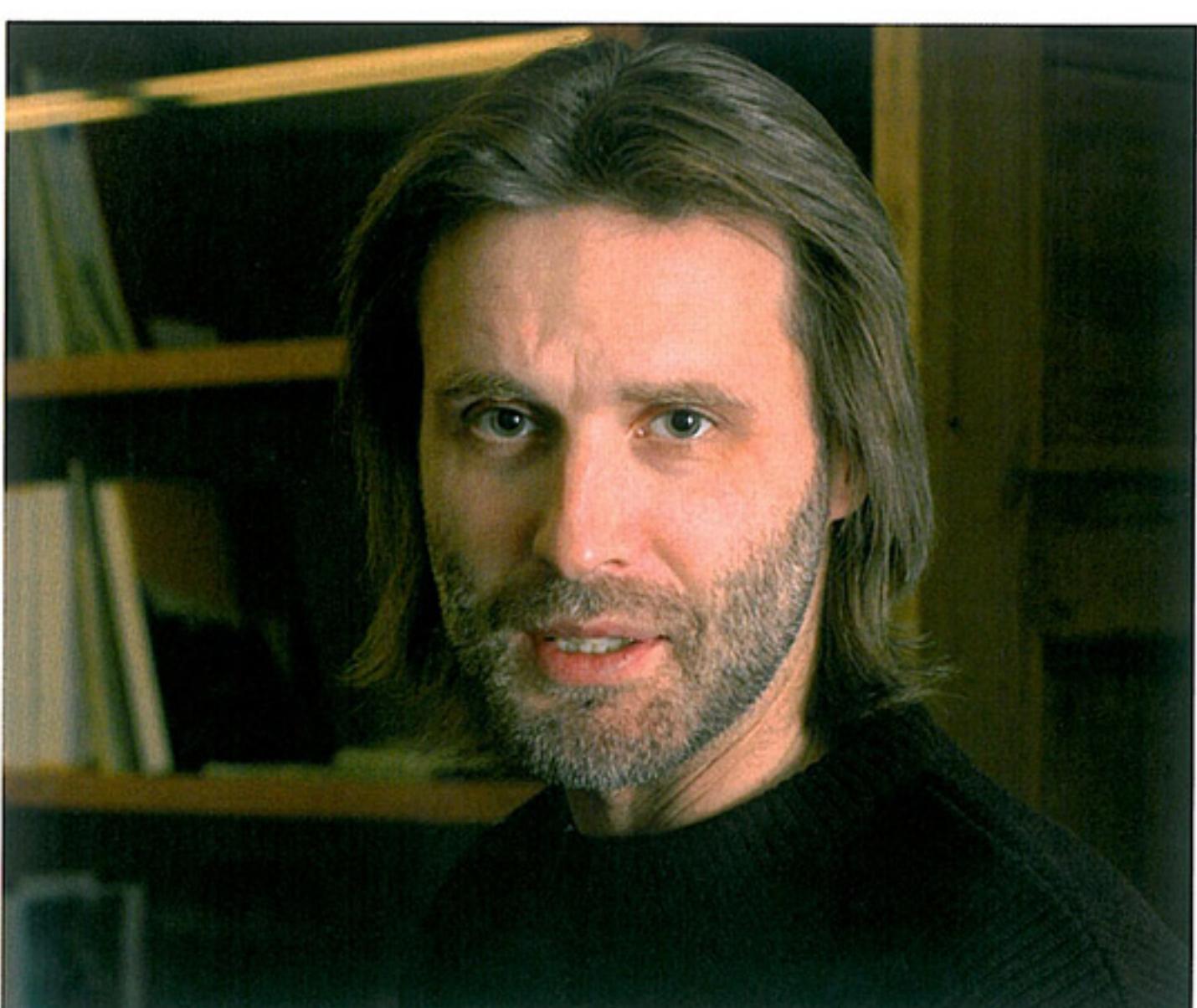

priekšoku dod mājas kļusumam un mieram, jo skriets un skaļumā būts jau ir piecas dienas nedēļā. Tas ir pietiekami daudz. Arī šeit jāmeklē kopsaucējs un jāatrod kompromiss, vienu reizi piekāpjeties vienai puisei, bet otru reizi – otrai. Jautājot, kur gan ģimenei visvairāk patik at-

Ģimeni un arī dzimtu ir grūti raksturot vienā vārdā, jo tā ir esenciāla un vārdos neaprakstāma kopības izjūta, kas vieno senčus ar nākamajām paaudzēm

Žaklinēi patik brīvo laiku pavadīt ārpus mājām Rīgas centrā vai kādā cieta burziņa vietā, bet pieaugušie

pūsties, Zane mirklī atsaucas: "Latvijā, Rīgā, centrā!" Kad viņas vārdiem pievienojas arī otra māsa,

vecāki sāk smaidīt un saka, ka šādi izpaužas vecumu atšķirība. Uģis un Ingūna atpūtas dienām izvēlētos savas mājas Upesciemā, prom no burzmas un trokšņiem.

Nevajag bērnus audzināt pēc savas līdzības

Jau pirmajās minūtēs kļūst skaidrs, ka lielākā runātāja ģimenē ir tieši Ingūna. Brīžiem viņas runā iespraucas Zane ar saviem dzīvajiem komentāriem vai Žakline ar pārdomātām replikām. Uģis lielākoties smaidot kļusē, piekrītot sievas viedoklim. Visilgāk, protams, viņi runā par tiem, kuru sarunā nav klāt, bet kuru klātbūtne ir jaušama – par

Brīžos, kad man aptrūkst spēka un enerģijas, es to smeju savā ģimenē, pie saviem bērniem, dabā, klusumā un vientulībā

Asnāti un Akselu.

Aksels un Asnāte ir krietni atšķirīgi no jaunākā dvīņu pāra. Brālim intervijas laikā ir dežūra darbā Paula Stradiņa slimnīcas Neurokirurgijas nodaļā, bet Asnāte smejas gudrības Indijā Himalaju pakājē. "Vecākie dvīņi ir citādāki nekā Zane un Žakline, ar viņiem mēs kaut kā diezgan viegli tikām pāri sarežģītajam tīnu periodam. Varbūt tāpēc, ka viņi ir vairāk sevi vērsti un, kā tagad izrādījis, arī dzīļi cilvēki. Nākotne rādis, kā klāties manām miljajām vējaslo-

un Žakline aug citādāk.

Topošais neurokirurgs Aksels jau bērniņā aizrāvies ar smalkām un precīzām lietām un filigrāniem darbiem. Cik ļoti mammai kā arhitektei savā laikā nav paticis taisit sīka mēroga maketus un darboties ar pinceti, tikpat ļoti Akselam paticis to darīt! Stundām ilgi viņš varējis pa-

Ingūna Rībena (49) – dienā – Latvijas Republikas 8. Saeimas prezidija locekle, vakaros – ģimenes cilvēks. Viņai patīk intelektuāli jokot ar domu "jo dzīļak peld, jo dūņaināk, bet nepārprotamāk".

Uģis Zābers (41) – dienā – arhitektu biroja "Sili, Zābers un Kjava" arhitekts, vakaros ģimenes simpatiskais virietis, gudrs, mierīgs un loģisks. Uzskata, ka ģimene ir viņa brīnums un miera sala.

Aksels Rībens (26) – dienā – ir otrā gada rezidents neurokirurgijā Paula Stradiņa kliniskajā slimnīcā, vakaros – vecākais dēls. Laipns brālis, kurš palīdz jaunākajām māsām pildīt angļu valodas mājas darbus, bieži prot uzmundrināt un pateikt kādu labu joku.

Asnāte Rībena (26) – dienā strādā reklāmas aģentūrā, vakaros vecākā māsa. Kluss un dzīļ cilvēks, māksliniece ar plašu redzesloku un radošu pieeju dzīvei. Domātāja.

Žakline Zābere (13) – dienā Rīgas 49. vidusskolas audzēkne, vakaros jaunākā māsa. Nopietns bērns, kuram patīk joki, ziema un sniegs.

Zane Zābere (13) – dienā Rīgas 49. vidusskolas audzēkne, vakaros visjaunākā māsa. Vētra, kas dažu sekunžu laikā var spīdēt kā Saulīte un otrādi.

Ģimenes locekļu skaits: seši – tēvs, māte, viens dēls un tris meitas

Ģimeni raksturo: jautrība, harmonija, kompromisa māksla, diskusijas un svētku svinēšana

Ģimene atpūšas: dabā, Latvijas Republikas proklamēšanas dienā skatoties militāro parādi un uguņošanu, Ziemassvētkos veidojot oriģinālas dāvanas, ko pasniegt citiem ģimenes locekļiem,

Ģimenei Latvijā patīk: lielās sniegpārslas aiz loga šajā ziemā

Ģimenei Latvijā trūkst: laika kā ikvienam cilvēkam

Uģi teic Žakline, visos izsaucot smieklu vētru un Ingūnai piebilstot, ka meitenes kādreiz uzskatīja, ka tētis ir līdzīgs seriāla "Kalnietis" galvenajam varonim. Uģis atvaičā: "Un tikai?" "Nē, tēti, tu esi arī gudrs un loģisks," piebilst Žakline.

Žakline ir kārtīgāka par Zani, saka Ingūna. Abas dvīņumās uzreiz viena pēc otras izmet dažādas replikas, bet Ingūna turpina attīstīt savu domu, ka pēdējā laikā Žakline šai ziņā gan sākot kļūt līdzīga Zanei. "Cerēju, ka notiks otrādi, meitenēm dzīvojot vienā istabā," viņa teic, fonā noskanot Zanes skalajiem smiekliem un sauklim "stiprākais izdzīvo!". Pavisam klusi, gandrīz nemānami atskan arī otras māsas Žaklines balss, ka kārtību nekārtībā jau nepamana, tāpēc kārtot nemaz nav vērts.

Ziemassvētkos kopā sanāk ne tikai Zāberu-Ribenu ģimene, bet arī vecvecāki un Ingūnas māsas ģimene. Bet jaunajā gadā visi atbilstīgi savam vecumam draugu lokā var doties izklaidēties kur nu kurais. "Es šos vārdus atcerēšos!" skaji un pār-

gūs.

"Ģimene ir brīnums, kas radīs divu cilvēku savienībā," saka Uģis. "Liktenis ir nolēmis šos dažādos cilvēkus savest kopā, bet viņi visiem spēkiem cenšas dažādībā atrast vienotību un kopīgu valodu." Ingūnai,

Bērni ir tie, kas uztur mūs ar savu gaišumu un pozitīvo energiju

liecinoši saka Zane, atkal izraisot sejās smaidus. Ingūna gan piebilst, ka svarīgi ir tas, kādū uzticības kredītu cilvēks ir nopelnījis. Atkal smiekli un fonā samierinošā Uģa balss, ka gan jau meitenes visu pa-

